

Arrest

nr. 129 777 van 19 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 juni 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 29 mei 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, en van de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 6 juni 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding twee beslissingen tot ongegrondverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De beslissing, genomen ingevolge een aanvraag ingediend op 24 augustus 2011, luidt als volgt:

"Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.08.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor N.G. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 21.05.2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde:

"Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische stukken blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen noch noodzaak tot mantelzorg.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland Armenië."

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980)."

1.3. De beslissing, volgend op de aanvraag van 30 augustus 2011, luidt als volgt

"Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.08.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor H.I.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 16.05.2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde:

"Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische stukken blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen noch noodzaak tot mantelzorg.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland Armenië."

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

1.4. De voormelde beslissingen worden aan de verzoekers betekend op 6 juni 2012, samen met twee bevelen om het grondgebied te verlaten. Deze bevelen zijn genomen in hoofde van eerste, respectievelijk tweede en derde verzoekende partij en zijn ingegeven door de vaststelling dat betrokkenen langer in het Rijk verblijven dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of zij er niet in slagen het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden hebben. Er wordt verwezen naar artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

1.5. Uit de zaak gekend onder het nr. 143 311, ingediend door tweede en derde verzoeker, en net zoals de onderhavige zaak behandeld ter zitting van 19 juni 2014, is gebleken dat eerste verzoeker is overleden op 2 december 2012.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Zoals hierboven is gebleken, is eerste verzoeker hangende het geding overleden.

2.2. Aangezien de eerst geciteerde beslissing het resultaat was van een aanvraag die werd ingediend enkel en alleen op grond van diens medische situatie, moet worden vastgesteld dat de overige verzoekers geen belang hebben bij de vernietiging van die beslissing. Immers, na die vernietiging zal de verwerende partij niet anders kunnen dan vaststellen dat eerste verzoeker inmiddels is overleden en dat zijn aandoening aldus geen aanleiding kan geven tot een machtiging tot verblijf om medische redenen in hoofde van de andere leden van het gezin. De vordering is dan ook onontvankelijk in zoverre zij is gericht tegen de eerste bestreden beslissing. De middelonderdelen die zijn gericht tegen deze beslissing worden verder onbesproken gelaten.

2.3. Het bevel om het grondgebied te verlaten dat werd afgeleverd in hoofde van eerste verzoeker is ingevolge diens overlijden zonder voorwerp geworden. Ook tegen deze bestreden beslissing is de vordering onontvankelijk.

3. Over de gegrondheid van de vordering in zoverre zij ontvankelijk is.

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 62 van diezelfde wet, van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Het middel wordt geadstrueerd als volgt:

"[...]"

EN DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoekster ingediend op 30 augustus 2011, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat het aangehaalde medische probleem niet zou toelaten om aan verzoekster een verblijfsmachtiging cfr. art. 9ter Vw. af te leveren daarbij verwijzend naar het medisch verslag dd. 16 mei 2012 van de arts- attaché waarin wordt voorgehouden dat er in hoofde van verzoekster geen actuele aandoening zou bestaan die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling

TERWIJL verzoekster bij haar aanvraag dd. 30 augustus 2011 en navolgend schrijven dd. 29 januari 2012 enkele medische verslagen had voorgelegd (m.n. dd. 09/08/2011, dd. 19/08/2011 en dd. 23/01/2012 van dokter Sterkmans P.) waaruit voldoende bleek dat zij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissingen van niet-gegrondheid van de beide aanvragen om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de beide aanvragen tot verblijfsmachtiging dd. 24 augustus 2011 en dd. 30 augustus 2011 af te wijzen op grond van het feit dat het medisch probleem niet zou kunnen worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van art. 9ter Vw., blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die zich in het administratief dossier bevinden, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Betreffende verzoeker :

[...]

Betreffende verzoekster :

Ten eerste houdt de bestreden beslissing een schending in van de bepalingen van art. 9ter§1Vw.

Art. 9ter§1 Vw. bepaalt het volgende :

Art. 9ter.§1

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft.

Nergens in de bestreden beslissing is weergegeven of verweerder, hetzij de arts-attaché een onderzoek hebben gevoerd naar de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in verzoeksters herkomstland.

Door dit onderzoek niet te voeren, worden de bepalingen van art 9ter§ 1 Vw. ontegensprekelijk geschonden.

Verzoeksters aanvraag dd. 30 augustus 2011 werd bij beslissing dd. 29 mei 2012 ontvankelijk verklaard door verweerder, hetgeen impliceert dat volgens verweerder de ziekte van verzoekster 'mogelijks' wél zou kunnen beantwoorden aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Aangezien verzoeksters aanvraag cfr. art. 9ter Vw. ontvankelijk was verklaard hadden de arts-attaché en verweerder dienen na te gaan of de bepalingen van art. 9ter § 1 Vw. vervuld waren ; iets wat in casu ten onrechte niet is gebeurd.

Verweerder is in casu duidelijk onzorgvuldig te werk gegaan.

Ten tweede blijkt uit de door verzoekster voorgelegde objectieve en verifieerbare medische verslagen dat een medische behandeling van verzoekster momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn.

Uit de lezing van het advies van de arts-attaché dd. 16 mei 2012 blijkt alleszins niet dat deze laatste een grondig onderzoek heeft gevoerd van de door verzoekster voorgelegde medische verslagen.

De door verzoekster voorgelegde medische getuigschriften bevatten wel degelijk meer dan voldoende gegevens waaruit blijkt dat de aandoeningen van verzoekster ernstig zijn en dat een terugkeer naar het herkomstland om die reden is uitgesloten.

Deze gegevens zouden redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer is foutief en druist in tegen de door verzoekster bijgebrachte medische verslagen ; minstens is het advies dd. 16 mei 2012 voorbarig aangezien er aanvullende medische onderzoeken voorzien zijn waarna verdere diagnoses kunnen worden opgesteld.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

De ambtenaar-geneesheer heeft de aandoening van verzoekster ten onrechte afgedaan als met meer dan een loutere vrees voor een nakende uitwijzing waartegen zij zich zou blijven verzetten en waardoor zij zich in een onzekere en oncomfortabele situatie zou bevinden.

De aandoening van verzoekster is wel degelijk veel meer dan dat alleen.

De medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt laten haar niet toe om te reizen.

Uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen bleek integendeel dat de medische aandoeningen waaraan zij lijdt van die aard zijn dat een verdere medische opvolging in België noodzakelijk is.

Uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten derde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoekster niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch zich te beperken tot het advies dd. 16 mei 2012 van de ambtenaar-geneesheer dat voorbarig was, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

In haar schriftelijke aanvraag dd. 30/08/2011 had verzoekster nochtans formeel aangeboden dat zij bereid is om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer en dat zij ten allen tijde bereid is om on eerste vraag nadere toelichting te vertrekken, schriftelijk dan wel mondeling. (zie Verzoekschrift dd. 30/08/2011 .

"De bevoegde diensten bij de DVZ kunnen uiteraard ten allen tijde contact opnemen met de behandelende arts van verzoekster hetzij met verzoekster zelf.

... De ambtenaar-geneesheer en/of de bevoegde diensten van de DVZ kunnen desgewenst en allen tijde contact opnemen met de behandelende arts.

... Verzoekster is vanzelfsprekend bereid om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken.")

Gezien de door verzoekster voorgebrachte medische verslagen was het noodzakelijk om verzoekster minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren.

Uit een recent medisch verslag dd. 11/06/2012 van verzoekster arts blijkt duidelijk dat haar medische toestand van die aard dat het plotse staken van de lopende medische behandeling tegenaangewezen is. (Stuk 7)

De inhoud van dit recent medisch verslag van de behandelende arts van verzoekster laat geen twijfel bestaan dat verweerder de huidige medische toestand van verzoekster verkeerd heeft beoordeeld.

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissingen foutief zijn en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaken van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schenden de bestreden beslissingen artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om :

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausible motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 ev.)."De voorgelegde verslagen betreffen objectieve en verifieerbare documenten."

3.2. De tweede bestreden beslissing is, luidens de bewoordingen ervan, volledig opgehangen aan het advies van de arts-adviseur van 8 januari 2014. Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf deugdelijk gemotiveerd zijn en moet het in de

uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN).

Het advies van de arts-adviseur over de medische situatie van tweede verzoekster, luidt als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 30.08.2011.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

I. Beknopt overzicht van de voorgelegde medische stukken

Door de betrokkene werden de volgende nieuwe medische getuigschriften voorgelegd ter staving van zijn aanvraag:

- 9/8/2011, 19/8/2011, 23/1/2012: Dr S, psychiater, vermelding subjectieve klachten, R/ Deanxit, Stilnoct, Doctrazodone (anxiolytica en slaapmiddel).
- in de volgende attesten wordt deze symptomatiek een "PTSD" genoemd. "Matig ernstige" depressieve toestand. De medicatie wordt sterk opgedreven met Cymbalta, Solian en Risperdal.

II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische dossierstukken blijkt dat deze 49-jarige vrouw een depressieve stoornis doormaakt.

Dit is een "matige" aandoening die zonder adequate behandeling geen gevaar oplevert voor het leven of de fysieke integriteit, hooguit kunnen de symptomen wat langer aanslepen.

De chronische gezondheidstoestand van betrokkene is niet kritiek, er werd aangeraden medicatie te nemen voor een bepaalde tijd. Overigens volgens de meest recente informatie in het dossier d.d. 23/1/2012 blijkbaar zonder een merkbare verbetering, want de behandelende dokter moet de dosis en het aantal medicamenten steeds maar opdrijven.

Betrokkene vreest vooral een uitwijzing waartegen zij zich blijft verzetten en daardoor bevindt zij zich in een onzekere en oncomfortabele situatie, maar er is geen sprake van de vereiste van reëel risico. De attesten in het dossier bewijzen niet dat er hier in concreto sprake is van een aandoening die een reëel risico inhoudt.

Betrokkene werd niet in het ziekenhuis opgenomen noch was er een psychotherapie of een cognitieve gedragstherapie.

Betrokkene beantwoordt vanuit medisch oogpunt niet aan de vereiste criteria in het kader van artikel 9ter omdat de vereiste uitzonderlijke medische omstandigheden bij betrokkene ontbreken.

III. Mogelijkheid tot reizen en mantelzorg

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische stukken blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen noch noodzaak tot mantelzorg.

IV. Conclusie

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland Armenië."

De relevante bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarvan verzoekers de schending aanvoeren, luiden als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Gelet op de redactie ervan houdt deze bepaling duidelijk twee mogelijkheden in wat betreft de ziekte voorgelegd door betrokkenen, met name:

- de ziekte houdt een reëel risico in voor het leven of voor de fysieke integriteit, of
- de ziekte houdt een reëel risico in op onmenselijke of vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf.

Uit deze redactie blijkt dat ook aanleiding kan geven tot het verlenen van een machtiging tot verblijf om medische redenen, de omstandigheid dat er in het land van herkomst of verblijf geen adequate behandeling aanwezig is voor de betrokken ziekte of aandoening.

Verzoekers verwijzen naar het feit dat een medische behandeling van verzoekster momenteel lopende is en dat er nog medische behandelingen voorzien zijn, dat de arts-adviseur de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt, geringschat. Zij stellen dat in strijd met de bepalingen van artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen onderzoek is gevoerd naar de mogelijkheden van en de toegankelijkheid tot de behandeling in verzoeksters herkomstland

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt dat hij van oordeel is dat de aandoening van verzoekster een matige aandoening is die zonder adequate behandeling geen gevaar oplevert voor het leven of de fysieke integriteit, hooguit, zo stelt hij, kunnen de symptomen wat langer aanslepen. De arts-adviseur is luidens deze bewoordingen van oordeel dat geen behandeling noodzakelijk is.

Zonder te raken aan de medische beoordeling van de arts-adviseur, komt de Raad tot de volgende bevindingen.

Uit de bestreden beslissing, samengelezen met het advies van de arts-adviseur, blijkt dat niet is nagegaan of de ziekte van verzoekster een reëel risico inhoudt op onmenselijke of vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst. De mogelijkheden en toegankelijkheid van de behandeling in het land van herkomst werden niet onderzocht. De arts-adviseur heeft zich beperkt tot een onderzoek naar het reële risico voor het leven of de fysieke integriteit, maar hij heeft niet onderzocht of het “langer aanslepen” van de symptomen in hoofdte van verzoekster geen risico zou inhouden op reëel risico op een onmenselijke behandeling indien een adequate behandeling niet voorhanden zou zijn in het land van herkomst. Derhalve kan het advies niet anders dan worden gelezen in de zin dat de arts-adviseur er verkeerdelijk vanuit gaat dat in casu enkel een onderzoek moet worden gevoerd naar het risico voor het leven of de fysieke integriteit. Dit klemmt, nu uit dat zelfde advies blijkt dat de arts-adviseur vaststelt dat er werd aangeraden medicatie te nemen voor een bepaalde tijd en dat de dosis en het aantal medicamenten steeds worden opgedreven door de behandelende arts.

Uit artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet kan echter niet afgeleid worden dat het vaststellen van een ontbreken van een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit volstaat om in casu de betrokkene uit te sluiten van het gehele toepassingsgebied van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, inclusief de situatie waar er sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst. De duidelijke bewoordingen van deze bepaling, waarin de twee mogelijkheden naast elkaar zijn geplaatst, vergen geen nadere interpretatie en laten geenszins toe te besluiten dat de tweede mogelijkheid, zijnde een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst, afhankelijk is van de eerste mogelijkheid, met name een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene (RvS 19 juni 2013, nr. 223.961).

Waar in het advies overigens nog wordt gesteld dat betrokkene vooral een uitwijzing vreest en zich daardoor in een onzekere en oncomfortabele situatie bevindt, dient erop te worden gewezen dat hij het bestaan van verzoeksters depressieve stoornis als matige aandoening op zich niet ontkent, zodat deze zinsnede en de verwijzing naar het feit dat de attesten in het dossier niet bewijzen dat er in concreto sprake is van een aandoening die een reëel risico inhoudt, bij gebrek aan specificering uitsluitend kan

worden gekoppeld aan het oordeel dat er geen reëel risico is voor het leven of de fysieke integriteit, zonder meer.

3.3. Verzoekers kunnen derhalve worden bijgetreden waar zij betogen dat uit niks blijkt dat een onderzoek werd gevoerd naar de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot de behandeling in het land van herkomst, zodat artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet geschonden is. Het middel is in de besproken mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de beslissing van 29 mei 2012 in de mate dat de aanvraag om medische regularisatie van tweede, derde en vierde verzoekers ongegrond werd bevonden. Er is immers geen reden, en verzoekers hebben er geen belang bij om de beslissing, in de mate dat de aanvraag ontvankelijk verklaard werd, uit het rechtsverkeer te halen.

3.4. De voormelde gedeeltelijke vernietiging brengt met zich dat tweede en derde verzoekers, ten aanzien van wie een bevel werd genomen om het grondgebied te verlaten, kunnen terugvallen op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Zij hebben op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet recht op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de vaststelling dat betrokkenen langer in het Rijk verblijven dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of zij er niet in slagen het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden hebben. Daargelaten de vraag of het feit dat verzoekers recht hebben op een attest van immatriculatie al dan niet de impliciete intrekking van het bestreden bevel tot gevolg heeft, is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, dit bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing in de mate dat de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard. Daaruit volgt ook de vernietiging van de vierde bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Het beroep tot nietigverklaring is voor het overige onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 29 mei 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, genomen in hoofde van tweede, derde en vierde verzoeker, wordt vernietigd in de mate dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van 6 juni 2012 houdende afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten in hoofde van tweede en derde verzoeker, wordt vernietigd.

Artikel 3

De vordering tot schorsing tegen de bij artikel 1 en 2 vernietigde beslissingen is zonder voorwerp.

Artikel 4

Het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing worden voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS